

1431

Llegien (ImI 6)

(ALDC, IX, 2028. *Llegien* [ImI 6])

Focalitzem aquest comentari en la variació desinencial; la variació de la *e* i de la consonant palatal del radical es poden veure en els mapes 1358, 1359, 1378, 1423 i 1424.

L'imperfet d'indicatiu llatinovulgar de *LĒGIO, *LEGIBANT, manifesta en el resultat català dues variants: *llegien* (*lle[dʒ]ien*, *lle[tʃ]ien*, *lle[jʒ]ien* 147, *lle[z]ien* 149) i *llegiven* (*lle[dʒ]iven*, *lle[tʃ]iven*, *lle[z]iven* 95). Aquesta darrera, probablement originària, es manté en parlars del nord i de l'oest del cat. nord-occ., així com en alguerès (*lli[dʒ]i[v]an* 85), mentre que *llegien* (var. *llegin* 103, per reducció de

-[ie] en [i]) és la forma predominant en el domini lingüístic. Cal notar *llegiv[in]* 96, per tancament de [e] > [i], i *lleieven* 100, d'encuny arag.

La desinència oposa -[ən] del cat. or. a -[en] del cat. occ., que és substituïda per -[an] en parlars ribagorçans i també en alguerès, aquí, des de la vocal neutra, per influència de l'adstrat sard.

Cal comparar aquest mapa i comentari amb el mapa 1426. *Llegien* (model *servien*) és la forma normativa des del *DOrt*, 1917.

